

[Leth Mouritzen.]

deres kontraktmæssige Forpligtelser med den nuværende Forrentningsevne. Dette Postulat er ikke nærmere underbygget. Det kan nemlig kun bevises, hvis Ejendomsregnskaberne fremlægges og et større Antal lægges til Grund for en virkelig Undersøgelse, men det ønsker man ikke. Her stopper saa Handelen om disse to Forhold brat, uden at der opnaas en saglig Løsning, idet der ikke indledes nogen virkelig Undersøgelse hverken af Ejendommenes Vedligeholdelsesstandard eller deres Forrentningsevne. Dette Postulat om Ejendommenes forringede Afkastningsmuligheder har ellers efterhaanden været anført saa ofte, at en Undersøgelse maatte være paakrævet.

Det har i øvrigt været karakteristisk for Behandlingen af disse Lovforslag, at der ikke har foreligget noget Materiale, som kunde danne Grundlag for en Bedømmelse af Forholdene. Der er efter Ønske af Udvalget kommet mange Skrivelser til dets Orientering, men det væsentligste, en Oversigt over Udlejningsjendommenes Finansieringsforhold f. Eks. paa Grundlag af Skatteopgørelse og en Statistik over Beboelsestætheden paa Grundlag af Folketællingen pr. 5. November 1945, har der ikke været Tid til at fremskaffe. Jeg maa atter her understrege, at i December 1945 opfordrede jeg den højtærede Indenrigsminister til at forberede Revisionen af netop disse to Lovforslag ved at fremskaffe det nødvendige Materiale. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister havde hentet sig et Afslag fra Det statistiske Department, saaledes som det skete nu i den ellefte Time, hvis Anmodningen var kommet paa et saa tidligt Tidspunkt som i December Maaned. Jeg ønsker med disse Bemærkninger at fremhæve, at jeg finder, der er ydet et daarligt Arbejde fra Ministeriets Side i denne Sag. Jeg tror, at Lejerne vil føle sig skuffede over det ringe Resultat af Udvalgets Arbejde.

Der har allerede i et af Dagbladene været Tale om store Forbedringer af Huslejeloven. Efter vor Mening er de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer paa Linie med de Lapperier, som har karakteriseret Krigsaarenes Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg vil tillade mig at mene, at de to Ændringer, der fortjener Omtale: Adgangen til fri Fremlejeret paa tværs af Kontraktforbud og Bestemmelsen om, at en Lejlighed kan arves, er henholdsvis et lille Plus og et stort Minus, ligesom Bestemmelsen om, at Husejeren skal oppebære 25 pCt. af Fremlejebetalingen, vil medvirke til en Stigning af Lejen for Enkeltværelser og

derfor ligeledes maa betragtes som et Minus. Alt i alt er det ikke langt fra, at de foreslaaede Ændringer sammenlagt betyder en Forringelse af Loven.

Det eneste positive i Udvalgets Arbejde ligger i Beslutningen om Nedsættelse af en Kommission bestaaende af Politikere, Embedsmænd, Lejere, Grundejere og formodentlig Repræsentanter for Domstolene, som den højtærede Minister har givet sit Tilsagn om. Det almindelige Ønske i Udvalget om en generel Revision af Lejelovgivningen kan formodentlig herigennem forberedes paa Grundlag af virkelige Oplysninger om Lejeforholdene i hele Landet. Jeg vil saa haabe, at Kommissionen maa besjæles af Ønsket om at trænge til Bunds i Problemerne og af en ærlig Vilje udlede noget alment af det Sammensurium, Lejeloven i Dag frembyder, som saa kan nedfældes i ufravigelige Paragraffer.

Der har i Forbindelse med Behandlingen af Lovforslaget været stillet en Række Spørgsmaal til Debat. Deres Løsning er enten udskudt til den senere Kommissionsbehandling eller er opgivet i Forbindelse med dette Lovgivningsarbejde. Hertil hører det ejendommelige Forslag fra den højtærede Indenrigsminister om en Ændring i Huslejeloven, saa det blev muligt at lægge Betalingen af Krigsforskringsbidrag over paa Lejerne. Der blev som Begrundelse herfor atter fremhævet, at Besidderne af Ejendommene ikke havde Mulighed for at betale disse Beløb. Man havde simpelt hen ikke Pengene dertil.

Heroverfor har vi fra vor Side fremhævet, at saa længe der intet var konstateret om Ejendommenes Likviditet, kan det ikke være berettiget at stille Krav til andre Kredse af Befolkningen end dem, der hæfter for Forpligtelserne i Henhold til Loven om Krigsforsikring. Skulde det vise sig, at det ikke er muligt for Ejerne af Ejendommene at udrede Udgifterne til Krigsforsikring, maa vi for vort Vedkommende henvise den højtærede Indenrigsminister til at forberede en Lovgivning, der følger de Retningslinier, som de socialdemokratiske, de radikale og i hvert Fald een konservativ Repræsentant anviste under Behandlingen af Krigsforskringsloven af December 1939, og som Udvalget udtrykte i den enstemmige Betænkning, nemlig at Risikoen for de indtrufne Skader burde fordeles mellem Ejeren af en Ejendom og Panthaverne i Ejendommen. Da man ikke paa det Tidspunkt, da Loven blev til, var i Stand til at se Skadernes eventuelle Omfang, og da man ikke mente, det var muligt at skabe en klar Ordning, var man ogsaa i Ud-